Eddâ’î Şiirinde Saklı İşaretler

Eddaî, “Duacınız. Mâlum bir duacı. Hayrınızı isteyen” anlamında imza yerine yazılan bir tabirdir. Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri tarafından, vefatından 40 sene evvel telif edilmiştir. Risale-i Nur’da iki yerde, Sözler ve Şualar kitaplarında vardır. İki şiir arasında tek kelimelik sırlı bir fark vardır.
Eddaî istikbalden haberler veren sırlı bir şiirdir… “Ağabeyler Anlatıyor” isimli kitaplarım için röportajlar yaptığım bazı kadim ağabeylere bu sırlı şiiri de sordum. Said Özdemir, Abdullah Yeğin, Mustafa Bestil bunlardan bazılarıdır. Bu sohbetler sonunda, şiirdeki bir çok esrarın kendi âlemimde açıldığını gördüm… Hayret, takdir ve hayranlık içinde kaldım… Bu vesile ile bunların bazılarını okuyucularla paylaşmak istedim. Lütfen biraz dikkatli okuyalım…

EDDAÎ

(**)Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde
Said’den yetmiş dokuz emvat (***) bâ-âsam âlâma.
Sekseninci olmuştur, mezara bir mezar taş.
Beraber ağlıyor (****) hüsran-ı İslâm’a.
Mezar taşımla pür-emvat enindar o mezarımla
Revanım saha-i ukba-yı ferdâma.
Yakînim var ki: İstikbal semavatı, zemin-i Asya
Bâhem olur teslim, yed-i beyza-yı İslâm’a.
Zira yemin-i yümn-i imandır
Verir emn-ü eman ile enama…

(**): Bu kıt’a, onun imzasıdır.
(***): Her senede iki defa cisim tazelendiği için iki Said ölmüş demektir. Hem bu sene Said yetmişdokuz senesindedir. Her bir senede bir Said ölmüş demektir ki, bu tarihe kadar Said yaşayacak.
(****): Yirmi sene sonraki bu şimdiki hali, hiss-i kabl-el vuku’ ile hissetmiş.
Kelimeler: (Eddaî:Duacınız) (Emvat:Ölüler) (Bâ-âsâm:Günahlarla birlikte) (Âlâm:Elemler) (Hüsran-ı İslam:İslamın maruz kaldığı tehlikeler) (Pür-emvat:Ölülerle dolu) (Enindar:İnleyen) (Revan:Gidiş) (Saha-ı ukbâ-yı ferdâ:Yakın gelecekteki ahiret meydanı) (Yakîn:Kesin ve kat’i) (Zemin-i Asya:Asya kıtası) (Bâhem:Birlikte) (Yed-i Beyzâ-yı İslam:İslam’ın parlak eli) (Yemin-i yümn-ü iman:Emniyet ve korkusuzluk) (Enâm:Halk, insanlar)
· Mezarının yıkılacağına işaret: “Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde” kıta’sı ile mezarının yıkılacağına açıkça işaret

ediyor. Said Özdemir Ağabey diyor ki: “Biz mezar yıkılır mı? Herhâlde burada bir mecaz, bir işâret, bir remiz var, bir hikmet var diye düşünürdük. Fakat gördük ki mecaz değilmiş, mezarı hakikaten balyozla kırılıp yıkıldı.”
· Vefat edeceği tarih: Üstad Hazretleri 1960’da vefat etmiştir.Miladî 1960, hicri 1379’a tam olarak tekabül eder. “Said’den yetmiş dokuz emvat bâ-âsam âlâma” derken, “yetmiş dokuz” kelamı ile,vefat edeceği 1379 (1960) tarihini tam olarak söylüyor. Abdullah Yeğin Ağabey diyor ki: “Biz bu şiire bakarak, acaba Üstadımız 79 sene mi yaşayacak diye düşünürdük hep. Aynı sene gelince gördük ki vefat edeceği tarihi söylüyormuş.”
· 1960 ihtilaline işaret: “Sekseninci olmuştur, mezara bir mezar taş” kıta’sı,bir sonraki “Beraber ağlıyor hüsran-ı İslâm’a” kıtası ile birlikte iki işaret verir. Birisi: Bediüzzaman, Hicri 25 Ramazan 1379’da vefat ettikten üç ay sonra 1380’e girildi. Ama miladi 1960 henüz devam ediyordu. İşte aynı sene içinde 27 Mayıs 1960 ihtilâli oldu, “Sekseninci” kelimesi bu ihtilale bakar. Zira o tarih ve bu kıta içindeki mana, aynı noktada kesişir. Tarih: 1380. Mana: Müslümanların ağlayacağı bir hadise. Kesiştiği nokta: 1960 ihtilali.
· Yeni bir mezar: İkincisi: 1380 (12 Temmuz 1960)tarihinde Üstad’ın mezar yeri değiştirilerek Urfa’dan alınıp Isparta’ya getirilmiştir. “Sekseninci” ve “Mezara bir mezar taş” kelamları ile, tarihiyle beraber (1380) yeni bir mezar taşına, yani, yeni bir mezara sahip olacağına apaçık bir şekilde işaret eder. Çünkü, “1380 tarihi” ve “yıkılıp kaçırılmış yeni mezara bir taş” manası, aynı noktada buluşmaktadır.
· İhtilal çok menfi olacak: “Beraber ağlıyor hüsran-ı İslâm’a” kıta’sıyla da, 1379’un son günlerinde başlayıp, 1380’de şiddetini arttıran (1960) ihtilalinin çok menfi olacağını, yaniİslamın zararına ağlanacağına işaret eder. Öyle de olmuştur… Bir önceki kıta ihtilalin tarihine, bu kıta ise Müslümanları ağlatacak özelliğine bakar. O günleri yaşayan bütün ağabeyler, 60 ihtilalinde kendilerinin ve sair Müslümanların çektikleri sıkıntı, takip ve tarassutları hep anlatmışlardır… Av. Gültekin Sarıgül diyor ki: “1960 ihtilalinin hazırladığı zeminle, adlî sistem siyasileştirilmiş ve daha sonraki yıllarda Müslümanlar aleyhinde üç bin’e yakın dava açılmıştır.”
· Dünya İslam’a dönecek: Fakat Üstad Bediüzzaman Hazretleri sonunda güzel müjdeler veriyor. “Yakînim var ki: İstikbal semavatı, zemin-i Asya. Bâhem olur teslim, yed-i beyza-yı İslâm’a.” Said Ağabey diyor ki: “Hiç şüphesiz bir şekilde, gerek istikbâl semavatı, gerekse Avrupa ve Asya İslâmın parlak eline beraber teslim olacaklardır. Bu müjdeler şimdiden çıkmaya başladı elhamdülillah…”
· İmanın bereketi ve verdiği emniyet: “Zira yemin-i yümn-i imandır. Verir emn-ü eman ile enama…” Said Ağabey: “İmanın bereketi insanlığa emn ve emniyet, sûlh, huzur ve saadet getirecektir… İnşallah Üstadın bu müjdeleri de, diğer haber verdikleri gibi görünecektir. Ve Asr-ı Saadete yakın bir asır yaşanacaktır…”
· İkinci mezar yerinin bulunma tarihine işaret:Risale-i Nur’da iki tane “Eddaî” şiiri vardır. Birisi “Sözler” kitabının sonunda, diğeri, “Şua’lar” kitabının 13. Şua’sı içindedir.Sözler Mecmuasındaki Eddaî’de “yetmişdokuz”, Şuâlar’dakinde ise “altmışdokuz” târihleri geçer.
Bunun hikmetini, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin Urfa’dan Isparta’ya kaçırılan kabrini 1969 yılında bulan Mustafa Bestil Ağabey (Minareci Mustafa) şöyle izah etmiştir:
“Ben Üstadımızın Isparta’daki kabrinin yerini vefatından dokuz buçuk sene sonra, 1969 da buldum… (…) Mübarek Üstadın yüzünde hiçbir bozulma yoktu… Yalnız bir yerine ilaç dökmüşler belli oluyordu… (…) Burada bir şey daha var… Sözlerdeki Eddaî şiirinde:
Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde
Said’den yetmiş dokuz emvat bâ-âsam âlâma.
Diyor Üstad Hazretleri. Üstadın hicri takvime göre vefat târihi 1379 dur, bu ona işaret eder. Şuâlardaki Eddaî şirinde ise:
Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde
Said’den altmış dokuz emvat bâ-âsam âlâma
Demektedir Üstad Hazretleri. Burada 69 ifadesiyle Üstadımız, Isparta’daki yeni mezarının 10 yıl sonra bulunduğu, milâdî 1969 senesine işâret etmektedir. 10 sene fark da bunu gösteriyor.” Minareci Mustafa Ağabeyin izahı böyle.
· Kabir yerinin gizli olacağına işaret: 1969 tarihinde mezarının yerinin bulunması ve Üstad’ın buna işareti, kabrinin gizleneceğine ve kaybedileceğine de işaret eder. Zira bir şeyi bulmak fiili, gizli veya kayıp olma keyfiyetine bağlıdır. Bediüzzaman’ın, “Dünyada insanlarla görüşmekten beni men eden ihlas hakikatı, ahirette de kabrimin bilinmemesini iktiza eder…” şeklindeki kerametli vasiyeti bu işarete ayrı bir anlam katmaktadır.
· Üçüncü Said dönemine işaret:Aynı meseleyi yani “79” ve “69” farkını Abdullah Yeğin Ağabey’e de sordum. Şöyle bir izah getirdi: “Üstadın vefat tarihi Hicri 1379, Miladi olarak 1960’dır. Burada Üstad vefat târihini tam olarak söylüyor. “79”târihi tam tevafuk ediyor. 13. Şua’daki Eddaî şiirinde geçen “69” ise, bundan 10 sene evvele 1950’ye (1369) rast

geliyor. Tam hikmetini bilmiyorum ama, “1950” den sonraki hayatı 3. Said dönemidir. Bütün hizmeti şahs-ı mânevîye bıraktığını söylediği târih oluyor. Allah-ü alem buna işaret etmiş olabilir.”

NOT: Bu metin, “RİSALE-İ NUR HİZMETKÂRLARI AĞABEYLER ANLATIYOR” kitaplarının kayıtlarından istifade edilerek hazırlanmıştır. Şiirin zahir manası lûgata bakılarak kolayca çözülebilir. Çalışmamız istikbale aid sırlar üzerine olmuştur.

Ömer Özcan